

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

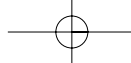
Μητροπολίτη Μόρφου **Νεοφύτου**, 'Ο Έθνομάρτυρας Μητροπολίτης Κυρηναίας Λαυρέντιος (1750-1821), έκδοσις Πολιτιστικού Κέντρου «Άγιος Ίωάννης Λαμπαδιστής» Καλοπαναγιώτη, Λευκωσία 2009.

Θέμα του παρόντος βιβλίου είναι προφανώς ή ζωή καί τό έργον του Έθνομάρτυρος Μητροπολίτου Κυρηναίας Λαυρεντίου. Τό βιβλίον τουτο είναι καί μία γνωριμία μέ τόν τόπον, εις τόν όποιον έγεννήθη καί έζησεν ό Έθνομάρτυς, μέσα από ώραίας φωτογραφίας.

Ό συγγραφέυς Άρχιερέυς γράφει κάπου: «Βλέπουμε τόν Λαυρέντιο, τόν μουσικότατο καί καλλιεργημένο έπίσκοπο νά ανταποκρίνεται πρόθυμα καί χωρίς ένδοιασμούς στίς ανάγκες τών καιρών. Από τήν αρχή τής αρχιερατείας του μεριμνά γιά έργα κοινής ωφελείας, όπως ή ύδρευση τής κοινότητας Μύрту, όπου ήταν καί ή έδρα τής Μητρόπολής του. Δαπανώντας μεγάλα ποσά, φροντίζει νά γίνουν διατρήσεις, καθώς κι ένα δίκτυο ύπογείων φρεάτων, λαγουμιών, πού φέρνουν τό νερό στήν επιφάνεια τής γής. Μέ τό νερό αυτό ύδρευόταν ή κώμη τής Μύрту, ή έδρα τής Μητρόπολης καί ή Μονή του Άγίου Παντελεήμονα. Η παράδοση τής Έκκλησίας τόν θυμάται ως ένα έπίσκοπο, πού εργάστηκε άοκνα γιά τήν ύλική εύημερία, τήν πνευματική καί έθνική μόρφωση του ποιμνίου του» (σελ. 31).

Μητροπολίτου Φθιώτιδος **Νικολάου**, 'Η θαυμαστώς άνακαλυφθεΐσα Έκκλησία του Όσίου Σεραφείμ Λοκρίδος, έκδοσις Μητροπόλεως Φθιώτιδος, Λαμία 2009.

Προλογίζων τό παρόν πόνημά του ό Μητροπολίτης Φθιώτιδος Νικόλαος γράφει: «Γεγονός πού συνεκλόνησε τήν έπαρχία Λοκρίδος καί τήν εύρύτερη περιοχή τής Φθιώτιδος υπήρξε ή κατά τό έτος 1865 άνεύρεση στό χωριό Δερβισιάδες του Δήμου Θρονίου (σήμερα Δήμου Μώλου) τής Φθιώτιδος τής Έκκλησίας του Όσίου Σεραφείμ του Δομβοΐτου του εκ τής κώμης «Ζέλι» τής Λοκρίδος καταγομένου καί τά όσα θαυμαστά καί παράδοξα συνδέονται μέ αυτήν. Οί κάτοικοι του χωριού, πού μετονομάσθηκε από «Δερβισιάδες» σέ «Άγιος Σεραφείμ» από τήν κατάδηλη εύνοια του Άγίου πρός αυτό, τίς έμφανίσεις καί τά θαύματά του, έχουν νά διηγούνται μέ δέος καί καύχηση τά όσα ό Άγιος πράττει υπέρ αυτών. Καί είναι όντως άληθές καί άπόλυτα τεκμηριωμένο, ότι από του 1865 μέχρι σήμερα κατά τίς άνεξερεύνητες βουλές του Θεού ή εύεργετική καί άγιαστική παρουσία του Άγι-

ου Σεραφεΐμ είναι έντυπωσιακή και θεοδίδακτη. Τό ταπεινό ναΐδριο πού άνεκαλύφθη και ό νέος μεγαλοπρεπής Ναός, πού έν τῷ μεταξύ άνηγέρθη πλησίον αὐτοῦ, ἔχουν καταστεί προσκυνηματικό κέντρο τῶν πιστῶν τῆς περιοχῆς και τόπος αγιάσματος» (σελ. 5).

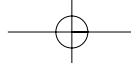
Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου **Κυπριανός**, ό μάρτυρας τῆς πίστεως και τῆς πατρίδος - Ἀρχιεῖον Κειμένων, ἔκδοσις Μονῆς Μαχαιρᾶ, Ἀθήνα 2009.

«Σκοπός τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς, γράφει ό Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Μαχαιρᾶ, Ἐπίσκοπος Λήδρας Ἐπιφάνιος, εἶναι ή παράθεσις πρὸς τό κοινόν - τόσον τό ἐπιστημονικόν ὅσον και τό λαϊκόν - τῶν ἐγγράφων, ὅσα κατέστη δυνατόν νά ἐντοπίσωμεν, και τά ὁποῖα ἀμέσως ή ἐμμέσως ἀφορῶσιν εἰς τόν Κυπριανόν, ὥστε νά καταδειχθῇ ή πραγματική εἰκὼν τῆς προσωπικότητος αὐτοῦ. Ἡ συναγωγή αὐτῆς τῶν ἐγγράφων ἀποτελεῖ συγκέντρωσιν ἀρχαίου ὕλικου, κατὰ τό μεγαλύτερον μέρος ἀθησαυρίστου ή και ἀνεκδότου. Διὰ τοῦ παρόντος τόμου καταθέτομεν τάς ἐρευνητικές μας προσπάθειάς, εἰδικότερον δέ δίδομεν ἀπάντησιν, μέσῳ ἐπιχειρηματολογίας, προερχομένης ἐκ πρωτογενῶν πηγῶν, εἰς τρία βασικά θέματα - προβλήματα, τά ὁποῖα ἀφορῶσιν εἰς τόν Κυπριανόν. Τό πρῶτον ἀφορᾷ εἰς τήν προέλευσιν τῆς καταγωγῆς του.... Τό δεύτερον ἀφορᾷ εἰς τήν ἐξορίαν τοῦ προκατόχου του Ἀρχιεπισκόπου Χρυσάνθου και εἰς τό κατὰ πόσον ἐνέχεται εἰς αὐτήν ό Κυπριανός... Τό τρίτον θέμα ἀφορᾷ εἰς τάς φορολογικάς ἀφαιμάξεις τοῦ λαοῦ, διὰ τῶν ὁποίων ὑποτίθεται, ὅτι ή Ἐκκλησία δυναστικῶς και καταπιεστικῶς ταλαιπωροῦσε τούς ὑποτελεῖς εἰς αὐτήν» (σελ. 7-8).

Κλείτου Ἰωαννίδη, Ἡ συμβολή τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου στόν ἐθνικοαπελευθερωτικό ἀγῶνα τοῦ 1955 - 1959, ἔκδοσις Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, τόμ. Α' και Β', Λευκωσία 2003.

Περιέχουν πλείστας ὅσας συνεντεύξεις τοῦ συγγραφέως μέ ἀγωνιστάς - συνεργάτας τοῦ παρόντος πονήματος, τό ὁποῖον, κατὰ τό μέτρον τοῦ δυνατοῦ, συμβάλλει εἰς τήν καλλιτέραν γνώσιν τῆς προσφάτου ἐθνικῆς ἱστορίας τῆς νήσου μας. Προτάσσονται προλογικόν σημείωμα τοῦ Μητροπολίτου Κύκκου Νικηφόρου και προλεγόμενα τοῦ συγγραφέως.

Εἰς τό σημείωμά του ό Σεβασμιώτατος ἐγκωμιάζει τόν ἀπελευθερωτικόν ἀγῶνα τῆς ΕΟΚΑ, τοῦ ὁποίου τόν παλμόν ἐξέφραζον τά καθημερινά περιστατικά του. Ἀκολούθως ἀναδημοσιεύει ἕν ἀνθολόγιον αὐτῶν ἐκ τῶν πολλῶν, τά ὁποῖα παραδίδονται δημοσιευμένα εἰς τούς μετὰ χεῖρας τόμους. Ἀναφερόμενος δέ εἰς τόν συγγραφέα τοῦ ἔργου, λέγει, ὅτι οὗτος δίδει ἐν αὐτῷ τήν συνάντησιν τῆς Μονῆς Κύκκου μέ τόν ἀγῶνα τῆς ΕΟΚΑ. «Δίνει τόν λόγο στοῦς ἴδιους τούς ἀγω-

νιστές, πού πέρασαν από τήν Ἱερά Μονή Κύκκου, γιά νά διηγηθοῦν σέ πρώτο πρόσωπο τά συμβάντα. Μέ τόν τρόπο αὐτό τό μέν φωτίζεται ἡ συμβολή τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου στόν ἀγῶνα, τό δέ κατατίθενται ἀπό τοὺς ἴδιους τοὺς ἀγωνιστές, πού πέρασαν ἀπό αὐτήν, τό ἥθος καί τό μεγαλεῖο ἐκείνου τοῦ ἀγῶνα» (σελ. XII).

Ὁ δέ συγγραφεύς εἰς τὰ «Προλεγόμενα» του γράφει: «Ἡ πολύχρονη αὐτὴ ἐπιστημονικὴ διατριβὴ στὰ ὑψηλά καί μοναδικὰ τῆς ἐθνικῆς ιδέας ὑπῆρξε, γιὰ μένα, πηγὴ πνευματικοῦ καί ἐθνικοῦ θησαυρισμοῦ, ἐνῶ ταυτόχρονα ἔπλασέ μου εἰκόνες καί στιγμές, πού οὔτε ὁ πλέον εὐφάνταστος μυθιστοριογράφος θά μπορούσε νά συλλάβει. Κι αὐτές οἱ στιγμές εἶναι κατατεθειμένες στοὺς τόμους τοῦ παρόντος πονήματος, ὡς βιώματα καί μαρτυρίες τῶν ἀνθρώπων, ἀνταρτῶν καί ἄλλων, πού στὰ 1955 - 1959 σκεπάστηκαν ὑπὸ τὴν ἱερὴ σκέπη τοῦ ἱεροῦ καταφυγίου τῆς Ἐλεούσας Κυκκώτισσας Παναγίας. Ἐθνικὴ μνήμη καί ἱστορικὴ συνείδηση κατηύθυναν τοὺς βηματισμούς τῆς ἐπιστημονικῆς μου ψυχῆς, προκειμένου νά φωτιστεῖ ἅπλετα ἡ διακονία καί ἡ ἱστορικὴ καί ἐθνικὴ προσφορά τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου στὰ δύσκολα, ἀλλ' ὑπέροχα χρόνια τῆς ΕΟΚΑ» (σελ. 2).

